POKROK ZÁPADU.

Vychází každý čtvrtek.

Redaktor a vydavatel: Jan Rosický.

Entered at the Post Office at Omaha, Neb., as Second Class Matter.

Omaha, Neb. 10. srpna 1882.

Kongres se odročil.

V úterý odpoledne o 3 hod. odročil se kongres. Letošní zasedání nebylo sice nejdelší, ale přece jedno z nejdelších. Zhusta, až příliš zhusta píše se o zákonodárstvích národních i státních po odročení, že "bylo to nejhorší zasedání ze všech dosud odbývaných." Až právě ukončenému zasedání jest mnoho, až příliš mnoho co vytýkati, přece nelze říci s právem, že bylo by horší a neužitečnější mnoha jiných. Tolik však zná každý, že mohlo právě tak dobře před 2 měsíci se odročiti jako nyní, neboť činnost za minulé dva měsíce byla planá.

Důležitější věci které v minulém zasedání vyřízeny byly lze shrnouti v následující: Přijmut a proveden rozvrh nového zastoupení v kongresu na základě minulého čítání lidu, kterým počet poslanců v kongresu rozmnožen na 325; přijmut zákon na obmezení přistěhovalstva čínského; přijmut zákon na obnovení výsad nár. bank jemuž připojen jest dodatek o vydání 3procentových úpisů; sestavena 9 členná komise k uvážení opravy celní; přijmut zákon ku potlačení mnohoženství v Utah; přijmut zákon na ochranu přistěhovalců; přijmut zákon ukládající přeplavním společnostem daň 50 centů na každého přistěhovalce, která daň má se používati na zřízení útulků pro přistěhovalce v přístavištích. Mimo těchto zákonů ovšem prošly rozpočty pro různé potřeby vládní a při přijímání těchto jevil kongres, zástupci obou politických stran, marnotratnost až příliš do očí bijící. Klademe v následujícím porovnání rozpočtů pro rok běžící a minulý.

	1883.	1882.
Pro zákonodárné, exekut. a soudní	$ 20,209,209	$ 18,132,807
Smíšené civilní	24,865,850	23,731,148
Válečné	27,258,000	26,687,810
Námořní	15,351,000	14,566,037
Indiány	5,217,000	4,587,968
Řeky a přístavy	18,743,875	11,451,800
Pevnosti	390,000	375,000
Vojenskou Akademii	335,000	323,435
Poštovní	44,643,300	40,357,432
Pense	100,000,000	68,282,306
Konsulární a diplomatické	1,256,655	1,191,435
Smíšené	4,800,000	11,298,006
Schodky (zahrnujíc v to $16,000,000 pense)	29,000,000	5,116,862
District Columbia	1,686,000	....
Celkem	$293,552,499	$216,094,388

Bylo tedy povoleno pro běžící rok 293 milionů, kdežto pro rok minulý pouze 216 a pro předcházející 190 milionů více než před 2 roky. V těchto částkách nejsou ovšem zahrnuty stálá nutná vydání, pro které povoleno bylo 126,202,939 jak následuje:

Úrok na nár. dluh	65.000.000
Umořovací fond	45.711.714
Výlohy refundování	7.514.100
Výlohy celnic	5.500.000
Různé	2.577.125
Celkem	$126.202.939

Jest tedy vlastně povoleno pro příští rok úhrnem vydání 420 milionů.

Pro marnotratnost tuto zasluhuje kongres výčitku největší. Naproti tomu dlužno doznati, že veliké privátní útoky na pokladnu od lidí majících rozličné nároky [většinou neoprávněné] kongres dosti statně odrážel. Mezi zákony o nichž se jednalo v jedné neb druhé sněmovně které ale neukončeny jsou následující: Zákon o navrácení Japonsku válečné náhrady nespravedlivě na něm vynucené; Zákon snižující některé cla a odstraňující některé daně; zákon na zřízení apelačního soudu; návrh aby Grant byl dán na pensi; zákon o přijmutí Dakoty za stát; zákon o čítání hlasů presidentských; zákon na zřízení zvláštního ministerstva orby.

Z toho je viděti, že na nečinnost neb neplodnost kongresu nemůžeme s právem stěžovati.

Co však s právem vytýkati lze, jest, že činnost ta nebyla tak užitečná jak býti měla a mohla. Vedle některých vyřízených otázek, zůstaly mnohé ještě důležitější nevyřízeny. Tak jest s otázkou železniční, která z komise ani před kongres nevyšla; s otázkou celní která odložena jest zvolením komise zvláštní; s revisí pensijního zákona, aby zamezily se pense podvodné; s opravou v úřednictvu; se zavedením poštovních spořitelen a j. v. Tudíž při nejlepším, když i uznáme co záslužného učiněno bylo, můžem se jen těšiti tomu, že není hůře než jest.

Mrhání kongresu.

Jak již minule jsme oznámili, přijmul kongres rozpočet pro opravu řek a kanálů přes veto presidenta. Rozpočet ten s vážilny jest obrovský švindl a četné časopisy obou stran proti němu se ozývaly. President Arthur ve vetu svém jasně a zřetelně sestavil námitky proti rozpočtu tomu. Část rozpočtu byla sice k účelům tak prospěšným, jako žádoucím s oprávněným. Takovými byly položky pro veletoky Missouri a Mississippi a pro úpravu četných přístavů. Však ostatek žádání jest na úpravu potoků a louží za nejméně pražádné národní důležitosti, nesloužících nikterak mezistátnímu obchodu a proto i povolování peněz na ty samé jest neústavní, jak president ve vetu svém vytknul. Jak čtenářům našim známo z dějin politických, které uveřejňujeme, bylo po kolik desítiletí po založení republiky spornou otázkou mezi stranami, zdali kongres vůbec má právo povolovati peníze na práce vnitrozemské. Strany které zastávaly se práva povolování, činily tak na základě čl. 1 a 3, oddílu 8 ústavy, které předpisují, že kongres má právo ukládati daně a činiti opatření pro společnou obranu a všeobecný blahobyt a řídití [regulovati] obchod mezi jednotlivými státy. Dovozovali z toho, že kongres má právo upravovati řeky, které obchodu mezistátnímu slouží i přístavy mající národní důležitosti, an tím obchod a průmysl a tak i blahobyt v zemi se povznáší. Odpůrci výloh a prací takových naproti tomu popírali, že by ústava vykládati se měla tak, že povoluje vydání k účelům takovým, an opravy podobné místní jsou a jednotlivým státům přináleží, an tyto též v první řadě, pakli ne výhradně, prospěch z nich mají. Tento poslednější náhled chovala zejména strana demokratická. Však v nynějším kongresu nebrala ohledu na ústavu strana ani jedna ani druhá, ač presidentem upozorněna, že navržený rozpočet částečně čelí proti ústavě. Neboť kdyby se i ústava vykládala v tomto pádu tak, jako vykládali ji druhdy whigové, že totiž kongres má právo upravovati cesty vodní tam, kde obchod mezistátní toho vyžaduje, přec nelze nikterak vyčísti z ústavy, že by měl též právo povolovati peníze na opravu zcela místní, nemající nijaké mezistátní neb národní důležitosti. Jest to, jedním slovem, neústavní a neoprávněné povolení, které kongres učinil. A jak možno jinak nazvati neoprávněné jednání? Zlodějstvím! Zástupci lidu tu závodili mezi sebou, který více dovede "utrhnout" pro svůj stát, pro to neb ono místo.

Vyčítati nemají si u věci této strany obapolně ničeho. V sněmovně hlasovali pro přijmutí zákona přes veto:

	Rep.	Dem.	Celkem.
Ano	67	55	122
Ne	32	27	59
	99	82	181

Jestli že o několik republikánů více než demokratů hlasovalo pro, hlasovalo také opět několik více jich proti. V senátu byl výsledek následující:

	Rep.	Dem.	Celkem.
Pro	18	23	41
Proti	13	3	16
	31	26	57

Tu hlasovalo více demokratů pro a čtyřikráte tolik republikánů proti než demokratů. Budou se tedy zástupci obou stran vraceti k lidu, podávajíce mu kámen místo žádaného chleba. Lid chce snížení daní, kongres místo snížení, přebytek povolí rozmrhati neústavně. Kdyby nevyplýval z nynějších zbytečně vysokých daní a cla přebytek tak hojný, ovšem že by sotva kongres odvážil se k mrhání takovému. V minulém roce vymoženo na národu o 150 milionů dolarů daní a cla více, než co bylo třeba ku krytí výloh země a přebytek ten byl lákadlem a pokušením velikým.

Z tohoto činu kongresu vysvítá jedna věc nadevše zřejmě. Jest velenutné, aby naše ústava opravena byla tak, aby president měl právo, dáti veto na jednotlivé položky rozpočtu. Dle dosavadního opatření, president musí buď celý rozpočet schváliti, buď celý jej zavrhnout. Není pochyby že kdyby měl právo schváliti jednotlivé položky a dáti veto na jiné a kdyby svého práva v tomto pádu byl použil, že by tentokráte byly prošly vydání potřebné a oprávněné a zavrženy bývaly vydání zbytečné a neoprávněné. Neboť mezi těmi kteří pro zákon hlasovali, nalezali se dojista mnozí, kterým o prosazení prvnějších se nadevše jednalo a kdyby byl president na poslednější dal veto, byli by je podporovali.

Dějiny politických stran ve Spojených Státech.

(Pokračování.)

Dne 8. srpna zaslal president poselství kongresu, žádaje o povolení peněz ku koupi sporného území od Mexiko, tak aby válka mohla se ukončiti vespolným dohodnutím. Podána k tomu cíli předloha, povolující 2 miliony. Předloha ta vyvolala debatu o otroctví, neboť to přesvědčení panovalo, že nově nabyté území hemžiti se bude ihned otrokáři, kteří ochranu pro držbu otroků požadovati budou. V sněmovně poslanců podal posl. Wilmot z Pennsylvánie, jmenem mnohých demokratů severních, návrh dodatku k předloze který zněl:

"Vymiňuje se však, že výslovnou a základní podmínkou nabytí jakéhokoliv území spojenými Státy od republiky Mexiko, následkem jakékoliv smlouvy mezi nimy navržené a (podmínkou) k použití vládou peněz tuto povolených jest, že otroctví ani nevolnictví nemá býti v kterékoliv části toho území, vyjma pro zločin, z něhož dotyčná strana musí dříve náležitě usvědčena býti."

Byla to podmínka tatáž, jaká již roku 1787 připojena byla k zákonu, kterým se "Severozápadní Territorie" zřizovala. Tento návrh Wilmotův znám jest v politických dějinách co *Wilmot proviso*. Whigové a severní demokraté spojili se k jeho podpoře a prošel sněmovnou poslanců však do senátu přišel příliš pozdě, než aby o něm tu jednáno býti mohlo. Během zasedání tohoto hrozila vypuknouti válka s Anglickem o Oregon. Smlouvami s Francií z roku 1803 a Španělskem z r. 1819 nabyly Spojené Státy práva, kterých vlastnily si ony země k území na pobřeží tichého oceánu severně od Kalifornie. Severní hranice území toho nebyla však určita a ustanovena. Spojené státy činily nárok na kraj až ku 54°40' sev. šířky. Anglicko popíralo nárok ten, tvrdíc že hranice tvoří řeka Columbia (nynější severní hranice státu Oregon.) Smlouvou z roku 1827 se v držbu sporného území uvázaly obě země společně, kteréž opatření mohlo s jedné neb druhé strany na roční výpověď zrušeno býti. Minulá národní konvence dem. žádala znovuosazení celého Oregonu [až ku 54°40'] po dobrém neb zlém. An nyní Texas byl připojen k Soustátí, whigové tlačili na demokraty, aby svůj program vzhledem k Oregonu provedli. Vzdor hlasům jižných demokratů bylo presidentu nařízeno, aby Anglicku dal roční výpověď.

Dne 15 června 1846 urovnána však otázka oregonská pokojně smlouvou s Anglickem. Dle té se vzdaly Spojené státy nároků na hranici podél 54°40' a přijmuli hranici podél 49° severní šířky [nynější severní hranici území Washington a Spoj St.] Zákon na zřízení území Oregon prošel sněmovnou s Wilmotovým návrhem, totožným, jaký učinil vzhledem k Texasu, vzdor odporu jižních demokratů, však ani o tomto návrhu senát nejednal.

V tomto zasedání prošel celní zákon z r. 1846. Sestaven byl na základě zásad demok. neb konservativních, totiž jen k vůli příjmu potřebnému, ze cla plynoucímu, bez ohledu na ochranu průmyslu. Též prošel zákon, kterým se povolovaly peníze na upravení a opravu řek a ústavů, ale president dal naň veto, dovozujíc, že podle jeho náhledu ústava nedává kongresu právo, povolovati peněz k účelům vnitrozemských oprav u jednotlivých státech. Kongres odročil se dne 13ho srpna roku 1846.

Novověcí věštci. — Věštci veřejného mínění jest časopisectvo. Z té příčiny jest povinností svědomitého vydavatele zkoušeti všechny věci, zasahající do veřejného života, než je čtenářům předloží. V následujícím nalezá se výrok známého lékaře o předmětu, který poslední doby pozornost poutá. Před několika dny navštíven byl dr. R..... Po obyčejném pozdravu byla doktoru předložena otázka, "co soudíte o Malz Extraktu a jeho léčivých vlastnostech?" "Soudím?" pravil doktor rychle, "soudím, nesoudím nic,—pranic,—já vím ze zkušenosti, že Malz Extract má velkou cenu, když tělo nemocí neb nedostatkem zeslábne a proto že jest neocenitelným posilovatelem pro nemocné a slabé dítky"—Předpisujete často Malz Extract nemocným?" — "Ano, často jsem měl příležitost jej odporučiti, zvláště když dle známek žádnou vyvinutou nemoc nepoznávám a příroda pomoci potřebuje. V takových pádech jest podivuhodné, jaké uspokojivé výsledky lze docíliti a již často jsem se v duchu tázal, zdali nepřipisuje se Malz Extractu všelicos, co jen na domněnce se zakládá. Pozoruji však, že mnozí z mých kolegů jej často předpisují a tak vysoce jej cení jako já". — "Jsou rozličné druhy Malz Extractu k dostání?" -Ovšem; jsou rozličné připravениny Malz Extractu, ale Liebigův Malz Extract jest z nich nejlepší, vlastně pravý Malz Extract, jest od spolehlivé továrny do trhu uváděn a jak dálece slyším, u velkém množství od lékárníků prodáván.

Národní dluh Soustátí.

Finanční ministerstvo vydalo přehledný výkaz stoupání a klesání národního dluhu v Soustátí od 1. července 1856 až do 1. července 1882, který jest velmi zajímavý. Celý výkaz otisknouti jest nemožno, proto sdělujeme s pouze podstatné části jeho.

Až do nastoupení presidenta Buchanana (4. března 1857) byl dluh povstalý válkou mexickou splacen, až na maličkost 10 milionů. Dne 1. července 1857 obnášel dluh národní po odražení hotovosti v pokladně jen 9,998,621.76. Na to ale přišly čtyry roky veliké marnotratnosti, při čemž tehdy panující jihodemokratická strana, která tajně již na odtržení od Unie pomýšlela, hleděla si kvapně všechny kapsy naplniti. Dělala to jako druhdy židé při stěhování z Egypta, kradouc z Yankovského Soustátí tolik co odnésti se dalo. Tak vystoupil dluh národní během těch roků úplného míru do 1. července 1860 o 50 milionů dolarů, totiž na $59,964,402.

V následujícím na to roku, dne 14. dubna 1861, vypukla občanská válka a ta počal dluh stoupati ohromnou rychlostí, až dosáhnul největší výše dne 31. srpna 1865. Obnášel (ovšem vždy po odtažení hotovosti v pokladně):

Dne 1. čce. 1861	$87,718,660
„ „ 1862	505,312,752
„ „ 1863	1,111,350,737
„ „ 1864	1,709,452,277
„ „ 1865	2,674,815,856
„ 1. srp. 1865	2,756,431,571

Obnášel tedy v době poslední jmenované dluh dle tehdejšího počtu obyvatelů na každou hlavu $78.25 (roku 1857 jen 35 centů a r. 1860 $1.90) a úroky roční ne méně než $4.29 na každou hlavu. Kapitál dlužný pozůstával z následujících:

4 proc. kasovní dluh	618,127.98
5 proc. úpisy	269,175,727.65
6 proc. „	1,281,736,439.33
7 3-10 proc. úpisy	830,000,000.00
Dluh na který úrok přestal jíti	1,503,020.09
Dluh úrok nenesoucí [papírové peníze]	461,616,311.51
Celkem	$2,844,649,626.56
Od toho kasov. hot.	88,208,055.13
Vlastní dluh	$2,756,431,571.43

S nastalým pokojem počal se též národní dluh rychle upláceti. Hned prvním rokem [do 1. července 1866] uplaceno bylo 120 milionů, druhým 124 mil., třetím 28; celkem ve tří letech 272 milionů, kdežto jak svrchu zmíněno, poslední demokratická zeměspráva ve tří letech míru národní dluh o 50 milionů zvětšila. V následujících letech od 1. července 1868 umenšován byl pak dluh v okrouhlých číslicích jak následuje: 48 mil., 101 mil., 81 mil., 97 mil., 44 mil., tak že dne 1. července 1873 obnášel dluh [po odražení hotovosti v pokladně] již jen 82,105,462,060.

Pak přišel veliký krach r. 1873, který úbytkem přívozu a klesnutím domácího průmyslu citelně umenšil příjmy vládní na cle i dani, tak že v upláceni dluhu nastala skoro přestávka. Od 1. července 1873 do 1. čce. 1874 zmenšen byl dluh jen o 1½ milionu, nejmenší to částka roční za kteroukoliv dobu od konce války. V příštím roce šlo to již trochu lépe, dluh umenšil se o 14 milionů; pak [1875-1876] o 29 mil., v následujících dvou letech o 41 a 20; potom v 1878-1879 zase jen o 3 mil. Tím rokem byly zlé časy u konce a od té doby šlo to rychle ku předu. Od 1. čce. 1879 do 1. čce. '80 uplaceno 77 milionů, v následujícím roce 100 milionů a konečně od 1. čce 1881 do 1882 obrovská částka 144¼ milionů, což jest o 29 milionů více než v roku 1866—1867. Celkem tedy umenšen byl dluh národní od 31. srpna 1865 do 1. července 1882, t. j. za 16 roků a 10 měsíců o 1081 milionů. Takovou správu finanční před tím svět neviděl a také v žádné zemi evropské nikdy neuviděl.

Však není to jen umenšování dlužného kapitálu, které tuto dlužno uvážiti, nýbrž ve větší ještě míře jak pokračovalo upláceni dluhu, stoupal i úvěr země, tak že bylo lze dlužiti se na nižší a nižší úroky. Za temných dob války [1864] dostávala vláda za 6 procentové úpisy jen 38 až 40 dol. za sto ve zlatě, tak že vlastně platila 15 procent úroku. V roku 1865 musila ještě platit 7 3-10 úroků na 830 milionů, 6 procent na 1281 milionů a 5 procent na 270 milionů. Od té doby umožněn byl prodej 4½ procentovek za 250 milionů, 4 procentovek za 740 milionů, a propadlé 5 a 6 procentovky prodlouženy na 3½ proc. ba i něco 3 procentovek se již v plné ceně odprodalo.

Celý dluh stál dne 1. července 1882 jak následuje:

3 procentový	$11,000,000.00
3½ procentový	460,461,050.00
4 proc.	739,349,350.00
4½ proc.	250,000,000.00
Dluh propadlý na který úrok již nejde	16,260,805.26
Dluh bez úroku [papírové peníze]	438,241,788.77
Celkem	$1,918,312,994.03
Od toho hotovost	243,289,519.78
Čistý dluh	1,675,023,474.25

Od té doby kdy dluh byl na nejvyšším stupni, rozmnožilo se obyvatelstvo z 35½ milionů na 52 4-5 milionů. Tím umenšilo se břímě dluhu na každou hlavu v mnohem větší míře, než jak v celku umenšení vykazuje. V r. 1865 obnášel průměrem dluh na každého obyvatele $78.25, nyní však pouze $31.72 a břímě úroku kleslo z $4.29 r. 1865 na $1.09 v roce tomto na každého obyvatele. V onom roce vyplaceno bylo úroků okrouhlou sumou 157 milionů, v posledním roce jen 57½ milionů, tedy o 93½ méně.

Jestli příští léta tak skvělý výsledek vykazovati budou jako obě poslední, jest velkou otázkou, vzdor tomu že snížení daní se neuskuteční. Aspoň činil kongres vše možné, aby povolováním nesmírných výloh a hříšným mrháním peněz zabránil tomu, by značnější přebytek k umořování dluhu vyplynul. Ill. St. Ztg.

Zprávy zahraničné

TELEGRAFICKÉ.

Válka v Egyptě. — První srážka na zemi mezi vojskem anglickým a egyptským svedena byla minulou sobotu. O 4 hod. odpoledne vypraveno bylo 1200 m. vojska a námořnictva anglického se 3 děly, z nichž jedno 40 lib. do Mahalla. V Ramleh připojilo se k ním dalších 60 mužů. Oddělení toto utkalo se u Esbel Kuršid s předvojem Arabi beje v boj, který trval až do večera, kdy Angličané zpět se stáhli. V boji padlo z angličanů 4 muži a 29 bylo raněno. Ztráta Egypťanů udávají tytéž zprávy [ovšem anglické] na 350. Účelem obhlídky této bylo, zjistiti, zdali Arabi dosud pevně se drží ve svém postavení u Kafr-el-Dvar a neb jestli ustupuje k Damanhour, jak pověsť se roznášela. Když zjištěno, že Arabi postavení své ještě nepošinul, couvnuli Angličané zpět. Arabi bej vyhlašuje boj ten za velké vítězství. V pondělí postavil Arabi bej u Esbel Kuršid baterii 6 děl, odkudž může mířiti proti Meksu, Ramleh, Aboukir i proti táboru Angličanů. V Suezu vysadili Angličané vojsko na břeh k ochraně průplavu, — vzdor protestu Lesseppse. Egyptské vojsko a arabské obyvatelstvo prchlo ze Suezu, jakmile Angličané přistáli. — Počet vojska Arabiho udává se rozličně, od 17 do 70 tisíc.

Konference v Cařihradě dosud marně se radí a nechá vodit za nos Portou. Tato již na polo slíbila, že Arabiho prohlásí za rebela, ale pak si to rozmyslila. O ochraně pro průplav suezský též dosud dohodnutí nedocíleno.

V Petrohradě vyzradil nihilista Kyrilov celou řadu plánů o život cara a jiných úředníků.

V Londýně odsouzen byl William Merlins, redaktor socialistického časopisu *Freiheit* k 3měsíčnímu těžkému vězení pro pobuřování v době zavraždění Cavendishe a Burka.

V Terstu způsobili Italové výtržnost dne 3. t. m. Při slavnosti na uvítání bratra císařova, Karla Ludvika, hozena byla petarda do řad průvodu. Účastníci průvodu vytloukli pak Italům okna. Jeden z účastníků byl výbuchem zabit a redaktoru Triester Ztgu. utržena noha.

Ve Francii sestaveno bylo po velkém namáhání nové ministerstvo, předsedou jest De Clerc.

Drobnosti.

¶ Pana Snajdra prý jsme si dobrali osehdy záleskckým způsobem. Nu ovšem, tak rafinovaně jako on si umí dobírat [ku př. dra. Habenichta] my nedovedeme. Není prý co slovem "neodvislý" vyrozumíváme. To můžem krátce vysvětliti. Nic jiného než co slovo to znamená: Neodvislost, úplnou neodvislost od stran, postavení mimo stran. Být neodvislým a demokratem zároveň, jest právě tak nemožné jako kdyby byla noc a den současně. Kdo jest zástupcem strany, ten přece dojista k té straně patří a o jeho neodvislosti přece nemůže býti ani řeči. Pan Šnajdr již po léta vede svým čtenářům že jest neodvislým, ale zastupoval v zjevdu stranu demokratickou. V tom kdosi však klam. Buď klamal po léta své čtenáře předstíraje býti neodvislým, buď nyní klamal stranu demokratickou, neboť že by strana ta [a neb jiná] volila za zástupce někoho kdo by členem jejím nebyl, jest úplně věc nepodobná. Kdyby byli nevěděli demokraté jistě, že pan Šnajdr jest jejich, byli by jej tak málo za zástupce volili, jako některého republikána neb jiného nepatřícího k jejich straně nenáležejícího. A naproti tomu. kdyby pan Šnajdr nebyl demokratem, odmítnul by dojista čest býti zástupcem strany té a řekl by přímo demokratům: "Pánové, já nemohu býti vaším zástupcem, neboť jsem neodvislý. Já vyčkám až co obě strany učiní a budu pak jednati jak za nejlepší po vědomí svém uznám". — Pan Šnajdr pak, místo aby vyvrátil co jsme o neodvislosti demokratů v Ohio pověděli, čte levici straně republikánské. Vytýká jí, že v tomto zasedání vyhodila 19 milionů na "heppe" přístavy a vyschlé potoky, až v sněmovně posl. bylo ze 122 hl. 55 demokratických, a v senátu z 41 hl. 23 demokratických, které hlasovaly pro přijmutí zákona toho přes veto republikánského presidenta; vytýká jí, že nechce snížiti daně, až nevysvětluje, proč jeho zbožňovaní demokraté v minulém kongresu opomenuli tak učiniti, a pod. Kdyby byl p. Šnajdr skutečně neodvislým za jakého se vydává, dojista řekl by s kráska, že v chybách nemá jedna strana druhé co vytýkati. Ku konci dává p. Š. na srozuměnou, že i na dále hodlá býti pokrytcem. Nuž, máme za to, že čtenářstvo Dennice je inteligentnější než za jaké p. Š. je považuje; jestli že již dávno nepoznalo, že klamal je p. Š. svou neodvislostí, tedy mu jeho zastupování strany dem. jistě oči otevřelo.

¶ Tohle bude pomazánka! Naše "neodvislé" psalo se nyní do republikánů, že přijmuli rozpočet pro potoky a louže přes veto presidenta. Že více republikánů v sněmovně hlasovalo proti přijmutí než demokratů a že více demokratů v senátu hlasovalo pro než republikánů, ani to že byl to republikánský president který veto na zákon dal, nebude nic vaditi. Když tak o tom přemýšlíme, zdá se nám skoro, že ti zatrolení republikáni zavinili též letošní krupobití v některých krajinách v Nebrasce.

¶ V Slov. Americkém čteme následující: "Tento týden vyšel v Solone nový týdenník anglický, *Solon Reaper*, jehož majitelem a redaktorem jest Čech, p. Josef F. Kolář, syn váženého měšťana v Iowa City. List jest slušný a pěkně upravený. — Přejeme panu Kolářovi srdečně zdaru v jeho podniku.

¶ Dnešním číslem končí román Husité a počínáme podávati druhý k němu román "Poslední Táborita." Jestli že pontal román Husité čtenáře, bude Poslední Táborita poutati je dojista ještě více, an bohatší je dějem románovým než onen. Románovou stránku dnešního čísla třeba jest v půli přehnouti: jedna polovice patří k románu Husité, druhá pak jest počátkem románu nového.

¶ Tak to má být! Ve Svornosti od 3. srpna nalezáme v prvním sloupci místních zpráv půlsloupcový popis slavnosti uspořádané při odjezdu jeho Veličenstva mayora chicagského do Evropy. Vládní listy mají vždy zprávy o jejich Veličenstvech přinášeti na prvním místě a obšírně.

¶ Minulý týden odbývali němečtí turněři v Illinois sjezd a závodění v Ottawa a první cenu v závodění při cvičení jednotném odnesl rodák, sokol Ign. Pilát, který je členem Těl. Jed. "Čechie" a též německého turnérského spolku "Aurora."

¶ Nynější kongres není jediný, jehož zasedání až do srpna se protáhlo. První zasedání čtyřicátého čtvrtého kongresu trvalo 254 dnů, od 5. pros. 1875 do 15. srpna 1876. Třicátý třetí kongres zasedal 246 dnů, od 7ho srpna 1854. Zasedání třicátého druhého kongresu bylo nejdelší; trvalo od 3. prosince 1844 do 30. září 1850, celkem 302 dnů.

¶ Nu tak!—Páni profesoři právnické fakulty na universitě české uveřejnili dne 21. července osvědčení, že pokládají nařízení vládní ze dne 29. června [o německých zkouškách] za vhodné a souhlasí s ním jelikož se srovnává v podstatě s tím, co oni sami svého času vládě navrhovali.—A potom kdo je poněmčování vinen!

¶ Kdo zavinil temperenc v Iowě? Jak se zdá nesou i naši rodáci tam část viny. Že v Cedar Rapids někteří Čechové pro amendment hlasovali, jest známo. Nyní čteme v dopisu z Mitchell ve Slavii: "Kostelíčkářská strana napjala všechny své síly, ženské při volebních osudích nabízely voličům paštiky, čaj, kávu a dost mizernou limonádu, a i na tuto mizerii dal se bohužel mnohý z našinců lapiti. Je to hnusné, že máme mezi sebou lidi, kteří nikoli z přesvědčení, nýbrž z podplacení pro obmezení svobody osobní hlasují. Jeden takový našinec pravil, tu rasovinu že stejně může mít doma. Jmena jeho tentokráte ušetřím a sečkám, zdali se později sám nepozná."

¶ Chudák Skobelev! Měl asi smrt těžkou! Zemřel asi z tuctu rozdílných příčin, jestli můžeme věřiti rozličným časopisům. Dle prvních zpráv zemřel v hotelu svém mrtvicí; dle pozdějších zpráv zemřel vadou srdeční, dle "vyššího" německých časopisů, které ovšem nezapomněly na to co Skobelev v Paříži mluvil a proto lákou k němu se rozplývají, zemřel při hýření s několika nevěstkami, — ranila prý jej mrtvice následkem přílišného smyslného rozčilení, dle jiných zpráv byl zbit od druhů, s kterými nás prohýřil; opět dle jiných zpráv byl na rozkaz cara otráven, proto že byl nihilistou. Kdo je vidět příčin k smrti, teď by mohl býti člověk za šelma (jako na př. paroměl z jednoho starého rodu kalendáře Američanů aby to vše předčil.

Těší nás denně zdar [illegible] kapek Dra. Augusta Königa. Pan Carl Geisler, Boda, Bureau Co., Illa, píše: "Dra. Augusta Königa hamburské kapky udělují mne po hlavu roků na [illegible], neboť není lepšího prostředku kterým bych [illegible] v pohádku dělat"?

LITERATURA.

"Domácí Samorobka" [illegible]

[illegible]

Americký Národní Kalendář [illegible] Č. R. V. V. S.

[illegible]

SOKOL AMERICKÝ, orgán Nár. Jed. Sokolské, vyšlo čís. 9. roč. IV.

OSVĚTY, [illegible]

Pan Aug. Geringer ohlašuje ve Svornosti, že kalendář "Amerikán" pro rok 1883 vyjde koncem října a "Našinec" o měsíc později.

"Tajnosti New Yorské," nazývá se román ve dvou dílech, který vyšel tiskem a nákladem Dělnických Listů. První díl (Starý pivovar Svepointský) obsahuje 816 stran, druhý díl (Nový York ve dne a v noci) čítá 972. Každý díl tvoří o sobě celek a stojí každý $1.25, neb oba pohromadě $2.00; k dostání za tyto ceny u Pokroku Západu.

"Svatý Antonius Padňánský," kratochvilná převeliká pro křesťanské duše, sveršovaná od Biblika podle "Buše," nazývá se žertovný pesný životopis sv. Ant. Padňánského. V předmluvě pravdivě praví spisovatel:

Ach to živůtek je, moji milí,
to je čtenířko, jak z marcipánu.
Když ho čte, jak v té by jedl chvíli
piškoty a příkazoval mann.
Ten si andělskou připraví hostinu,
kdo tu vzácnou přečte listinu.
A když přečte, zvolá v nadšení:
"Co je všecinných novin po čtení,
tenhle Antonius Padňánský,
to je od nich rozdíl mordiánský."

Spisek obsahuje 73 vyobrazení a čítá 128 stran. K dostání u Pokroku Západu za 50 centů.

Pojištění proti škodam krupobitím.

Panu J. F. Sobota, Řediteli Č. R. V. V. S.

Na vaši otázku, zdali jednatel družstva Svoboda také odhadoval, odpovídám že ano, jsa požádán předsedou a p. Rud. Ulrichem abych se dostavil, což jsem uposlechl.

Když jsme škodu vyšetřili, ptal jsem se, mnoholi zasloužíme. Na to odpověděli jednohlasně: "Přece jsme si zasloužili po dolaru!" Pročež jsem také tak udal. Ostatně jsem si jej též zasloužil, neb jest to 5½ míle vzdáleno. Ale když p. Řid. míní, že bych to byl konal z výdělku, myslí se velice, pročež jej uvědomuji, že od požadavku svého na dobro upouštím.

Pavel Anton,
jednatel družstva Svoboda.

Friendville, Neb. 6. srpna 1882.

PRAHA, Neb. dne 7. srpna 1882.

Ct. red. P. Z.! — Na dopis p. V. Kašpara odpovídám, že budem o to dbáti. Dopis pana Pokorného nesouhlasí se se stanovami. Pakli ví že stalo se co proti stanovám, neb pakli kdo jiný ví, nechť oznámí osoby a podrobnosti řediteli, avšak ne ať každý dříve přečte si dobře stanovy a seznámí se s nimy, aby nedělal marné psaní. Pokud jest mně známo, nestalo se posud nic podobného, o čem p. Pokorný píše. Zprávy škod z družstva Crete a Olomouc a opravy škod ze Znojma a Klatovy podám příště. J. F. Sobota, Řd.

Oznámení.

Co pořád s tím Schuyler, také Crete se může chlubit s jedním českým grocerním obchodem a bydlí tu drahnáte tolik českých rodin v okolí. To jest denního trmácení, obelhy, titulů a obchakování, tak že si člověk už drobet nabrahal a hledá též odpočinku. A pro tu příčinu by jsme rádi vyprodali. Kdo by chtěl také drobet si nabrahat, ať se přihlásí u pana Jana Svobody, v Luženářském závodu v Crete. Pro kuchařky všeho dost, ani uzené maso a české sušené hřibky nechybí. Kdo hledá čistý obchod k vykoupení, nechť nejdříve přijede do Crete a zde nalezne co chce.

[15 8kr.] J. Svoboda.

Vyprodej!

Nížepsaný nabízí tímto ku prodeji jeho dobře zařízený hostinec se vším náčiním k obchodu tomu patřícím jakož i prostorné maštale, za velmi nízkou cenu.

Místnost tato nalezá se v nejdoholodnějším místečku ve státu, totiž Schuyler Neb. Obchody jdou po celý rok výborně a letos obzvláště mnohoslibné dá velice prospěšnou k zřízení obchodu jakéhokoliv. Mně jest však dříve milejší než peníze a z toho ohledu jsem nucen obchodu se vzdáti. Prodám dle přání, buď se vším náčiním neb bez něj, neb pronajmu, vše za příznivých podmínek. Na ceny a bližší podmínky obraťte se na

Jana Faltysek,
Schuyler, Neb.